

EUCHARISZTIKUS KONGRESSZUS – 2021

1. AZ ELŐKÉSZÜLETHEZ

Hatalmas felfordulásban él a világ, s ebben a káoszban kerül sor hazánkban az EUCHARISZTIKUS KONGRESSZUS megrendezésére. 1938-ban hasonló vészterhes nemzetközi állapotok uralkodtak a földön: a II. Világháború előszelében élt az emberiség. Most – úgy, ahogy akkor is – ismét hazánkban kerül sor a Fülöp-szigetek után az Oltáriszentség világméretű megünneplésére.

1938-ban csodálatos volt, ami itt, Magyarországon az Eucharisztikus Kongresszuson történt, a nép és a komoly hittel rendelkező szellemi vezetők valóban egy szívvel, egy lélekkel könyörögtek Istenhez Magyarország és a világ megmentéséért. ...

És a II. Világháborút mégsem kerülhettük el, még mi sem...

Ma azonban még a korábinál is rosszabb a helyzet, mint akkoriban volt.

Látni kell, hogy „az ördög több vasat tart a tűzben”, amivel az egész világot akarja darabokra szedni, legfőképp a kigyótipró Asszony Országát, édes Hazánkat, Szűzanya népét szemelte ki magának, mint ahogy ez történelmünkben sokszor megmutatkozott Szent István óta.

A mostani Eucharisztikus Kongresszus előtt Isten Kegyeleméből (mert az Úr mindent jóra fordít, még a pandémia visszafogottságát is) kaptunk egy év többletidőt a felkészülésre. ... **Érezni, tudni kell: Isten vár valamit tőlünk, hiszen ma is „történelmet írunk” – még súlyosabbat, mint 1938-ban!** A korábbi szellemi küzdelem „jó és rossz között” a napjainkra már erős égen-földön egyaránt megvívandó szellemi harccá alakult, és mindenkinek színt kell vallania, hogy hová tartozik. Nekünk magyaroknak Égi Királynőnk, a Szűzanya oldalán a helyünk, és mint ahogy a Szent Koronán is megmutatkozik, az Úr Jézus vezetésében kell / kellene élnünk... **Isten a Hozzá csatlakozók oldalán áll, azokat erősíti, akik példamutató engesztelőként, szeretetből fakadó tettekkel vannak jelen a világban.**

A Kongresszusra való előkészület egy szívmengető példájával találkozhattunk a napokban, melynek címe:

„Jézussal a Dunán” - Oltáriszentséggel, hajóval, végig az ország tengelyében, hogy az Úr Magyarország keleti és nyugati felét egyaránt megáldhassa! – Milyen nemes gondolat!

Ezt a valódi, szívből induló tettet egy nagyjából 50 fős zarándokcsoport szervezte, és tette meg a következő két „indító-levéllal”, amely augusztus 27-28-án érkezett. Az alábbiakban ezekből történik néhány mondatos idézet. **„Kedveseink! Egy különleges „kegyelemgyanús” eseményre szeretnénk felhívni a figyelmeteket, és kérni a háttérímátokat, esetleg a Duna mentén (Mohács és Budapest között) élők integetését! - Augusztus 29-én (a mohácsi vész emléknapján) Mohácsról egész napos hajós zarándoklatra indulunk, fedélzeten az Oltáriszentséggel, amelyben**

az erre az alkalomra formálódó, egymástól távolabb lévő kisközösségek a maguk „profiljának” megfelelően, mégis egységben szeretnének az Atyához fordulni közös imádságban „országunk, népünk, Európa és a világ lelki megújulásáért”. --- A „hajó népe” a Duna vonalán végighaladva „múlt, jelen, s jövő” nemzedékeinek örömet, bánatát, ajándékait, sebeit teszi Jézus szívére, bízva a lelki megújulás megvalósulásában.”

És egy másik levélből idézve amely már Budapestről érkezett:

„Kedveseim, egy örömhírt továbbítok nektek. - Dicsőség az Úrnak!”, ... 50 lelkes ember megszervezte az Oltáriszentség áldó hajóújtját. Isten áldja és őrizze meg őket!” --- „Vasárnap (aug.22-én) reggel Mohácsról indulnak a Fővárosba. ... **Köszöntsük együtt az Úr Jézust és tegyünk tanúságot a hitünkről.** ... Ma kaptam a hírt, hogy nem a Margitsziget a végállomás. A helyet és időpontot tisztáztam:

A következő szerint alakul a program, a kikötés (a zarándokok szerint összeállítottak alapján):

- kb. 13 órakor kikötés Budapesten, az Erzsébet-híd pesti hídfőjénél. Kb. 30 perc gyaloglás után a pálos Sziklakápolnához érkezünk. (ez az út és a hajóra való visszatérés lesz a zarándoklatunk gyalogos része - valójában Jézust mutatjuk és valljuk meg majd a világ előtt...)

- kb. 13:30-14:30: **Szentmise a Sziklakápolnában, mert a pálosok álltak mellénk. ... Jézusért és a hazáért!**

... Szeretettel hívlak benneteket, ... hogy ünnepeljünk azokkal, akik ekkora áldozatot hoztak.

Azt szeretném kérni a „leleményes budapestiektől”, hogy ne foglalják el előre a zarándokok előtt a Sziklakápolnát, hanem álljanak be a sor végére és úgy kövessék a Mestert a Március 15-e tértől!”

Eddig tartott a két levélből vett szövegrész, és mielőtt a Magyar Kurír híradását és az ott megjelenő lelkesítő mondatokat közölnénk, néhány elgondolkasztató részletre azért fel kell hívni a figyelmet, nehogy „elnézzünk fölötte”...

Augusztus 29. => A Mohácsi vesztés csata napja, de még sokkal korábban: **Keresztelő Szent János vértanúságának napja.** (Mk.6,14-29) A Szentírás szavai szerint Jézus előfutárának lefejezésére a Keresztelőre áskálódó Heródiás lányának bűnös tánca és Heródesnek a vendégek felé tetszelgő, emberéleket nem tisztelő, hamisan esküdő gyilkos parancsa után került sor.

Ahogy Keresztelő Szent Jánosnak akkor fejét vették, úgy vált a magyar nép 1526. augusztus 29-én a fiatal II. Lajos halálával „fejvesztetté”, *1 hiszen királyát, az ország felkent vezetőjét veszítette el!

És ezzel – történelmi távlatban – megkezdődött a magyar nép keresztútja. ...

Tegyük hozzá, hogy ez a magyar tragédia – szellemi értelemben – kihatással volt a környező nemzetekre is, mert az Égi rendelkezés során Magyarország kapta a föld egyetlen „**Apostoli Szent Koronáját**”, és ez a megnevezés Szent Istvántól és II. Szilveszter pápától kiindulón mély egyházi és politikai tartalommal is bírt. *2 Éppen ezért bármilyen történet a Magyar Királyságban, az pozitív vagy negatív értelemben, de szomszédjaink gondolkodását, eseményekhez való hozzáállásukat is befolyásolta. (Mint napjainkban a migráció kérdése.)

Mi vezetett ezek után 1526-ban a vesztes csatához?

Sok tényező van, ami itt felsorolható lenne, de ami leginkább most kiemelten tartozik ide: az alig 20 éves, harci jártasságban tapasztalatlan, magára hagyott fiatal király ellen áskálódók, a pártütő, a király felé hamis esküvel élő, hatalomvágyó főurak viselkedése.*3 ... Olyan, mintha az ördög-motiválta Heródes és tivornyázó társainak viselkedése ismétlődött volna meg! — És ma milyen, mennyire e példákhoz hasonló erkölcsi csatározások, nem Istennek, hanem másoknak való tetszelgések, olykor természetellenes akaratok erőltető nézetek és politikai játszmák között élünk! Érdemes ezen elgondolkozni!

A hagyomány szerint a mohácsi csata előestéjén a magyar hadsereg **Bátán, a Szent Vér őrzőhelyén** szentmisén vett részt, és sokan részesültek szentáldozásban. „Istennek ajánlva” életüket indultak a magyarok csatába! Ugyanakkor, egyes történétírók szerint II. Lajos halála álcázott gyilkosság volt... És ma már ismert tény, hogy 1526-ban sok derék, fiatal nemes ifjú a királyt védve vesztette életét! – Mert az ő Hazát és királyukat védő esküjük igaz eskü volt! ... Így születtek **vértanúk is** Mohácsnál...

Visszanézeve, és az akkori politikai-hatalmi összefüggéseket látva, az okokat összegezve levonhatjuk a mának szóló, és napjainkban szintén megtapasztalható tanulságot: „**Ó, szegény magyar! Hogyan tudtál Szűzanyádtól elfordulni?! Hogyan tudtál büszkeségedben kigyó szemébe nézni? Hogyan tudtál Istenedről így elfelejkezni, hogyan tudtad Hazádat szívedből kiírni?**”

A Mohács határában megvívott csatát a későbbi történétírárs „**nemzeti nagylétünk nagy temetőjének**” nevezte. És az ezután élő utódok – a most élőket is beleértve – elmondhatják: „**Sokat vérzett, sebesült e nép, szíve-lelke mélyéig hatoltak e sebek, és tudta, hogy ennyit és így csak Megváltója szenvedhetett.**” *4

52 küldött érkezett hajóval Mohácsról Budapestre az eucharisztikus kongresszus jegyében

<https://www.magyarkurir.hu/hirek/52-kuldott-erkezett-hajoval-mohacsrol-budapestre-az-eucharisztikus-kongresszus-jegyeben>

2021. augusztus 30. hétfő

Augusztus 29-én, a mohácsi csata emléknapján – az 52. Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszusra (NEK) készülve – a mohácsi kisközösségek küldöttei hajón kísérték az Oltáriszentséget Mohácsról Budapestre, végigimádkozva az utat országunk, népünk, Európa és a világ lelki megújulásáért. Lackfi János költő személyes hangú beszámolóját adjuk közre.

A mohácsi csata emléknapján, augusztus 29-én hajnali fél ötkor pontosan 52, kialvatlanságtól és Szentlélektől kótyagos zarándok szállt hajóra, és vágott neki a Dunának, hogy keresztülszelje az országot. (Na jó, ötvenen voltunk igazából, de Jézussal és a Szűzanyával kiegészülve pont kijött a jubileumi szám.) Az 52. Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus helyszínére, Budapestre vittük mindvégig imádkozva az előző nap Bátán, a misén átváltoztatott Oltáriszentséget. Velünk utazott a Báta pápai bazilikájában őrzött Szent Vér-ereklye is. A fedélzeten mohácsiak, paksiak, zsámbékiak, bátaiak, pécsiek, bajaik, soproniak. A hajón a NEK zászlói lobogtak....”

„A szervezés teljesen magánszorgalmú történet, az oroszlánrészt Verbulecz Gábor és Judit, Palkó Zoltán és Nóra, Vasné Volf Klaudia és Nyisztorné Vas Rita végezte, s még kismillió önkéntes. Ám abban, ahogy a

hajó nem csekély bérleti díját Mohács polgármestere, kis közösségek és magánszemélyek pillanatok alatt „összedobták”, határozottan a Jóisten kezét gyanítjuk.

Ugyanígy állt össze elképesztő utakon-módokon az út szellemisége. Magyarországért könyörögtünk, a sok-sok egyéni és történelmi sebért, szomszédainkért és kisebbségeinkért, a nemzedékekért és bűnőkért, a békéért és kiengesztelődésekért. Hálát adtunk földért, vízért, levegőért, halakért, vadakért. --- A partokról Kalocsánál, Dunaújvárosnál, Dunavecénél, a szekszárdi hídnál, és még sok helyütt integettek az imatársak; Pakson meg is álltunk egy rövid áhítatra. Budapestre érve a Sziklatemplomban a velünk hajózó Csősz István atya miséjén ünnepeltünk, majd elindult visszafelé – az imádkozó, dicsőítő kis közösség. ...”

Fotó: Lambert Attila Magyar Kurír

Eddig a Magyar Kurír cikkéből kivett részlet, amihez néhány szót csak erőteljes személyes tapasztalatként lehet hozzátenni. --- Budapestben nem volt fogadóbizottság, egy, a Királyt fogadó, az ország fővárosához illő bármely lovagrendi sorfal, vagy legalább lelkes imacsoport, mint ahogy a hírekből gyanítani lehet, más városokban, megállóhelyeken ez megtörtént... „Jézus bevonult Jeruzsálembe...” – Ezúttal nem számárháton, hajón érkezett... A pálmalengetés majd ezután jön. És azt vajon milyen Húsvét követi?...

Vagy megeshet az is, hogy a drága, mindent és mindenkit megszentelő Szent Vér fővárosba érkezését és az Isteni Áldás örömeinek kiáradását csak a gyenge hírverés (és a hírverést akadályozó szellemi háttér) tompította? - Esetleg ez az alkalom még csak Jézus Tanítóévének második Húsvétja, amikor a tanítványokat előreküldve, titokban ment fel a Nagytemplomba?

Az is elgondolható, hogy azért történtek így a dolgok, mert az Úr arra volt kíváncsi, hogy ki és hányan, hol, mely helyeken vannak, akik szívből mozdulnak? - Megannyi kérdés, amely majd az Eucharisztikus Kongresszuson kerül megválaszolásra...

Amikor a kis zarándokcsoport besorakozott a kápolnába, olyan öröm, olyan Jelenlét, olyan végtelen Jóság és szeretet vette körül őket, amelyben a néhány budapesti számára csak még erősebbé vált a kontraszt.

Érezni lehetett azt a megszentelt állapotot, amely átitatta a zarándokokat, és a tiszta belső örömet, hogy „Igen, ők most nagyot vállaltak, és megcsinálták!”

Az egész országot, az egész nemzetet kívánták a Szent Vér Áldásában és Erejében részesíteni! Lelkükkel érezték, hogy szükség van erre! Ugyanakkor magukkal hozták a most ott élő emberek imájának erősítő értékét, és az igaz Elődök által megtermelt Szellemi Kincseket is, hogy azok az Úr Vezetésében és Akarata szerint legyenek „felhasználhatók”...

A néhány egyszerű, sokak számára ismeretlen ember megtette, szívből vitte végbe a Szeretet példaértékű irgalmasságcselekedetét, a valódi engesztelést, mely múltat és jelent tisztára mosva köt össze!”

Csak kívánni lehet, hogy az Eucharisztikus kongresszus ideje alatt minél több ilyen szívből jövő cselekedetre kerüljön sor!

Mennyei Atyánk!

Tekints Irgalmas Szíveddel Szűzanyánk Országára! Bocsássad meg, kérünk nemzeti vétkeinket, történelmi hibáinkat, melyek sokszor tudatlanságunknak és szellemi értetlenségünknek voltak a következményei. Fogadd el a jelen kor szívből jövő engesztelőinek imáját és áldozatos tetteit, amelyet drága Fiad Szent Vérével együtt, Királynőnk, Szűzanyánk Szeplőtelen Szíve által ajánlunk fel népfeladatunk tetszésed szerinti elvégzésére, mindenkori dicsőségedre!

Teremtő Istenünk! Áldd meg a Magyar Nemzetet!

Áldj meg Urunk minket nyitott szívvel, Rád figyelő tekintettel és lélekkel, áldj meg bennünket Téged követő értelemmel és Érted, tiszta keresztény hitünkért küzdő bölcsességgel és erővel, de főleg áldd meg Nemzetünket a Te Isteni Vezetésseddel.

Add meg Urunk Istenünk, hogy Égi Édesanyánk, Királynőnk Szeretetlángja, lelkünket, szellemünket, istengyermekségünket védelmező palástként boruljon fölénk ebben az utolsó időkben. Emeld oly magasra a világon egyedülálló, Szent Istvánnak megbízással adott, Isteni Igazságodba beavató Apostoli Szent Koronánkat, hogy annak lesugárzó Fénye egész Nemzetünket beföldje, és Akaratod szerint távolabbra is világítson...

Kérünk Istenünk, és kérjük Szűzanyánkat is – úgy, mint Királynőnket és úgy, mint Angyaloknak Királynőjét is –, hogy a Magyar Szent Korona öt Trónálló Szent Angyala (Szent Mihály, Szent Gábor, Szent Rafael, Szent Uriel és Magyarország Szent Őrangyala) által segítségünkre lehessenek mind a kilenc Angyali Kar Szent Angyalai. Oltalmazzanak és védelmezzenek bennünket abban a szellemi harcban, amelyet emberként kell megvívunk.

Álljanak őrt körülöttünk és mellettünk – pajzsuk érjen össze – minden fontos létesítmény és tevékenység helyén és idején, védjék ki a bármely irányból jövő ravasz és erős tudati befolyásolásokat és a sötét szellemi erők akaratát.

Kérjük ezt különösen most, az Eucharisztikus Kongresszus idején, de minden ezt követő, fontos, Isten Igazságát, keresztény hitünket, és édes Hazánkat védő harcunkban, szellemi küzdelmünkben is, hogy népünk beteljesíthesse igaz küldetését, szellemi feladatát. Kérünk erre Urunk, Istenünk!

Szívből szálljon az ének: Jöjj el Jézus, vezesd népünket dicsőségedre! Ámen.

2021.09.03.

www.marianus.eoldal.hu

Szeretettel: M.G.Mária

MEGJEGYZÉS:

A *1 = Ezen a ponton a „lefejezték”, „fejvesztett lett” szavak mondanivalója az érdekes, mert „JEL”-nek számít. Történelmünk hozza elénk az égi üzenetek szellemi mondanivalóját. A balesetnek tűnő, Kőszegen „lefejezett” Szűzanya szobor és az 2014-es „Jeges áradat” pusztítások eseteire adott szellemi magyarázat jelen honlap VII. Magyarság fejezetében, 2014.12.02-es dátummal, „TÜKRÖT TART ÉS JELET KÜLD AZ ÉG” címmel szerepel.

A *2 = „Az ÚR JÉZUS VEZET a KEZDETEKTŐL a VÉGIG” című, (Szent Koronával és a népünk feladatával kapcsolatos könyv) röviden, de részletesen kifejti az „APOSTOLI SZENT KORONA” „működésének” (sajnos, itt nincs egyszerű, kifejezőbb szó) *lényegét*.

A *3 = „A 2-es pontban említett könyv részletesen tárgyalja a Mohácsi csata elvesztésének – nem annyira történelmi, mint inkább szellemi – okait is.

Az *3 és *4 által megjelölt részek verses hangzású idézetei szintén a „Az ÚR JÉZUS VEZET a KEZDETEKTŐL a VÉGIG” könyvből,, illetőleg a „LÁTOMÁS ISTENI SUGALLATRA” című, Magyar Szent Koronával kapcsolatos kiadványból valók. M.G.M